

Nr 90.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag för verkställande av undersöknings- och försvarsarbeten å områden, som äro eller kunna varda för kronans räkning inmutade, m. m.: given Stockholms slott den 14 mars 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Nils Wohlin.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 mars 1924.

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för handelsdepartementet, statsrådet Wohlin:

Under punkt 45 av tionde huvudtiteln till 1923 års statsverksproposition föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att för verkställande av undersöknings- och försvarsarbeten å områden, som vore eller kunde varda för kronans räkning inmutade, ävensom för tillvaratagande i övrigt av kronans gruvegendom för budgetåret 1923—1924 anvisa ett extra reservationsanslag av 140,000 kronor.

För fullständig kändedom om de skäl, som föranledde avlåtandet till riksdagen av förberörda framställning, tillåter jag mig hänvisa till vad det vid berörda proposition fogade utdraget av statsrådsprotokollet över handels-

ärenden för den 8 januari 1923 därom innehåller. Jag ber emellertid att här få erinra om, att till grund för det av Kungl. Maj:t gjorda anslags-
äskandet lågo dels en från chefen för Sveriges geologiska undersökning
inkommen framställning om åtgärder för anvisande av ytterligare ett be-
lopp av 150,000 kronor för fullföljande av genom institutionen medelst
särskilda av 1921 och 1922 års riksdagar beviljade anslag bedrivna maln-
letnings-, blottlägnings- och försvarsarbeten inom nordöstra delarna av
Västerbottens län, dels ock en av kommerskollegium gjord hemställan om
uppförande å riksstaten för nämnda budgetår av ett anslag å 20,000 kronor
för bevarande av kronans gruvegendom i redan utmålslagda fyndigheter
samt i fyndigheter, som av enskilda inmutats å kronojord, men för vilka
då ännu ej anvisats utmål.

För egen del anförde min företrädare i ämbetet till ovannämnda statsråds-
protokoll över handelsärenden den 8 januari 1923, bland annat, att han
funne det uppenbart, att de av Sveriges geologiska undersökning bedrivna
arbetena, vilka redan givit resultat, som i en framtid kunde komma att
tillföra kronan mycket stora värden, borde i skälig omfattning få fullföljas.
Likaledes vore det enligt hans mening självklart, att åtgärder måste vid-
tagas för tillvaratagande i författningssenlig ordning av kronans rätt i annan
gruvegendom, till vilken kronan såsom inmutare eller jordägare ensam eller
i förening med andra blivit ägare. Han tillstyrkte därför, att erforderligt
anslagsäskande gjordes hos riksdagen.

Sedan han vidare i avseende å de begärda anslagsbeloppen förklarar sig
icke kunna föreslå annan minskning än att den utav chefen för Sveriges
geologiska undersökning äskade summan nedsattes till 120,000 kronor även-
som — vid det förhållande att gränserna mellan de olika myndigheters för-
valtningsområden, vilka hade att taga befattning med statens gruvegendom,
då ännu icke definitivt fastställts — förordat, att de belopp, vilka för be-
rörda ändamål kunde komma att av riksdagen beviljas, sammanfördes i ett
gemensamt anslag, hemställde han om avlåtande till riksdagen av förslag i
ämnet i enlighet med vad ovan sagts.

I skrivelse den 3 maj 1923, nr 133, anmälde riksdagen, att riksdagen bi-
fallit Kungl. Maj:ts förutnämnda framställning.

Av det sålunda anvisade anslaget har Kungl. Maj:t i anledning av sär-
skilda framställningar utanordnat till Sveriges geologiska undersökning
120,000 kronor och till kommerskollegium 19,300 kronor. Hela anslaget —
undantagandes ett belopp av 700 kronor — är sålunda numera taget i an-
språk.

I särskilda den 25 januari, respektive den 13 februari 1924 dagtecknade
skrivelser hava nu *dels* chefen för Sveriges geologiska undersökning hem-
ställt, att Kungl. Maj:t ville till riksdagen avlåta proposition om anvisande
för budgetåret 1924—1925 av ett reservationsanslag av 55,000 kronor för
utförande av försvars- och undersökningsarbeten inom de områden, som äro
eller kunna varda för kronans räkning inmutade, *dels ock* kommerskollegium

anhållit, att å riksstaten för nämnda budgetår måtte uppföras ett reservationsanslag å 15,000 kronor för beredande av medel för med kollegii förvaltning av viss kronans gruvegendom förbundna utgifter för tillvaratagande av dylik egendom.

Chefen för Sveriges geologiska undersökning anför till stöd för sin berörda framställning bland annat följande:

*Chefens för
Sveriges geo-
logiska under-
sökning fram-
ställning den
25 januari
1924.*

»Redan genom de arbeten, som voro utförda till och med utgangen av år 1922, framgick, att det nya västerbottniska sulfidmalmdistriktet fördelade sig på olika fyndigheter inom ett så vidsträckt område, att dettas fullständiga undersökande måste taga i anspråk ett betydande arbete under många år framåt. Undersökningen har under år 1923 begränsat sina huvudarbeten till det närmare stambanan belägna s. k. Malånäsfältet, omfattande de under år 1922 eller tidigare upptäckta koppar- och svavelkisfyndigheterna vid Bjurfors, Bjurliden, Bjurträsk m. fl. ställen, samt följt detta fälts fortsättningar såväl mot väster som mot öster. En sådan begränsning har, förutom av tillgång på medel, nödvändiggjorts även på grund av den viktigare roll, som detta relativt långt åt öster och väl belägna fält spelar för kommunikationsspörsmålen, framför allt för frågan om utgångspunkten ifrån stambanan och den första sträckningen av den bana, som kommer att påkallas för det nya malmdistriktets utnyttjande. Längre bort, i Malå och Lycksele socknar, belägna kopparmalmsanledningar, som under geologiska undersökningens arbeten blivit inmutade för kronans räkning, hava under sistlidet år av denna anledning endast blivit föremål för förberedande arbeten. — För att man, innan tvärbanan till Arvidsjaur påbörjas, skall äga så god kännedom som möjligt om förutsättningarna för liknande malmfyndigheter jämväl inom sträckningen Glommerträsk—Jörn, har det dock ansetts nödigt att rekognoscera Jörns socken samt besiktiga åtskilliga därstädes nyligen påvisade malmanledningar.

Sedan i slutet av maj och början av juni de under år 1922 lokaliserade och preliminärt undersökta koppar-svavelkis-zinkmalmfyndigheterna inom *Bjurforsfältet* och på *Bjurliden* blivit belagda med sammanlagt 11 utmål, har undersökningen under samråd med kommerskollegium utfört de undersökningsarbeten å dessa utmål, som varit nödiga för utmalens försvar och för erhållande av de ytterligare upplysningar, som i första rummet syntes behöfliga för bedömandet av fyndigheterna och deras utnyttjande. På kopparmalmen inom östra Bjurforsfältet hava salunda förutom elektriska kontrollmätningar utförts borrhningar för utrönandet av kopparmalmens förhållande på djupet, varjämte svavelkis-zink-fyndigheterna inom västra delen av Bjurforsfältet och Bjurliden blivit försvarade genom ett borrhål vardera. Även dessa kompletterade med elektriska kontrollmätningar.

De år 1923 utförda djupborrningarna på Bjurfors kopparmalm angiva, att malmens förhållande mot djupet icke är så regelbundet, som på grund av de år 1922 företagna borrhningar kunde väntas. Medan 1922 års borrhprofiler från bergytan och ned till mellan 10 och 20 meters vertikalt djup uppvisa kopparmalmen koncentrerad till mycket rika sammanhängande massor, ha de år 1923 neddrivna borrhålen, vilka träffat malmzonen i genomsnitt cirka 65—85 meter i stupningsriktningen från utgåendet i bergytan, gått igenom ett bälte, där malmineralen förekomma ojämnt fördelade med endast relativt smala partier av rikare malm i växling med fattig impregnation och

gråbergsbankar. I vad mån detta förhållande beror på att 1923 ars borrhål kommit att gå i ett exceptionellt ogynnsamt stråk inom fyndigheten, torde ej kunna avgöras utan ett betydande antal ytterligare borrhål. I betraktande av de särdeles stora svårigheter, som möta att medelst diamantborrningar utföra så detaljerade undersökningar, som behövas för en tillförlitlig uppskattning av de utvinnbara tillgångarna av sådana sulfidmalmer som de ifrågavarande, synes dock ett sådant undersökningsprogram knappast vara att anbefalla, särskilt om man tar hänsyn till de därmed förenade kostnaderna. Då fyndigheten i fråga under alla förhållanden är tillräckligt värdefull för att bli föremål för exploatering, skulle dess vidare undersökning lämpligast utföras i samband med dess tillredning för brytning. Därest emellertid dessförinnan någon ytterligare undersökning genom djupborrning skulle anses påkallad, borde denna enligt undersökningens förmenande i första hand bestå i fortsättning ytterligare 80—100 meter av något av de båda östligare djupborrhål, som neddrivits år 1923, alldenstund därigenom skulle kunna vinnas upplysning om, huruvida den i liggandet för huvudmalmen befintliga fattiga anrikningssmalmen mot djupet övergår till rikare malm.

Vid sidan av ovan refererade arbeten på de utmålslagda fyndigheterna har huvudparten av Sveriges geologiska undersöknings arbeten inom ifrågavarande malmområde under år 1923 ägnats åt utredningar rörande det mycket stora antal malmindikationer, som undersökningen dels tidigare, dels sistlidet år ytterligare påträffat inom området.

Genom de år 1922 utförda arbetena hade särskilt inom hela området mellan Bjurliden och Bjurforsfältet upptäckts ett stort antal elektriska drag. Det var visserligen att vänta, att ingalunda alla eller ens större delen av dem skulle hysa brytvärda malmer. Men på grund av sitt läge i en utpräglad malmzon med så vackra malmer som Bjurforsfältets kunde de dock ej lämnas undersökta, så mycket mera som flerstädes vackra malmblock påträffats i isrörelsens riktning ifrån dragen ifråga. Sistlidet års arbeten gingo i första rummet ut på en gradering av dragen genom elektriska och magnetiska kontrollmätningar i förening med geologiska detaljstudier samt därpå, då den mäktiga jordbetäckningen omöjliggör blottning genom grävningar, diamantborrningar på de punkter, som synts i första rummet påkalla sådana.

På detta sätt hava under året fyra av de mest anmärkningsvärda dragen mellan Bjurliden och Rutselet i Malån i öster samt Bjurforsfältet i nordväst blivit undersökta genom sammanlagt fem borrhål. I dessa borrhålsprofiler visade sig emellertid de starka elektriska dragen förorsakas av en grafitförande svart skiffer, vilken såsom impregnation håller kismineral, i profilerna dock ingenstädes ansamlade till brytvärd malm. Ehuru det med de utförda borrhålsprofilerna ingalunda kan anses bevisat, att icke jämväl brytvärda malmkroppar uppträda inom dessa starkt elektriskt ledande skifferstråk, synas dock för närvarande utsikterna små att kunna påträffa sådana utan nedläggande av alltför stora omkostnader.

Även under förföljandet av de malmförande stråken vidare i omgivningarna hava de jordtäckta grafitförande skifferarna visat sig ytterligt hinder samma för uppsparandet av de samlade malmkroppar, som dock efter de gjorda blockfynden flerstädes måste förekomma. En diamantborrning på ett synnerligen anmärkningsvärt drag cirka 2 $\frac{1}{2}$ kilometer nordväst om Bjurforsfältet, där man efter de i dagen rådande geologiska förhållandena ej hade att vänta svart skiffer och där därför moderklyften till längre i sydöst påträffade stora malmblock kunde förmodas, gav sålunda negativt re-

sultat, då borrhningen påvisade ett till följd av en oregelbundenhet i berggrunden inneslutet svart skifferparti, som ej kunnat anas på grund av förhållandena i dagen.

Hava sålunda försöken att blotta nya brytvärda malmförekomster under sommaren och hösten 1923 icke kröntes med framgång, så har dock sådan erfarenhet vunnits om de störande skifferarnas uppträdande inom området och även deras sätt att framträda i de elektriska mättningsresultaten, att man hädanefter med större hopp om framgång kan fortsätta undersökningarna.

Det bälte av Malänäsfältet med omgivning, som varit föremål för sommarens detaljarbeten, har en längd av cirka 2 mil. Inom detta hava nära 35 $\frac{1}{2}$ kvadratkilometer blivit elektriskt kartlagda och på behövligen ställen detalj- och kontrollmätta.

Förutom det stora antal drag eller övriga indikationer, vilka, på grund därav att de tillhöra stråk med svart skiffer, icke för den närmaste framtiden torde böra bli föremål för ytterligare undersökningar från statens sida, finnes fortfarande ett begränsat antal, knutna till blockfynd av koppar-, svavelkis- och zink-arsenik-silvermalmer, vilka, innan staten eventuellt upphör med prospektingarbeten inom detta område, enligt undersökningens förmenande böra blottas genom grävningar och borrhningar. Detta gäller om de för statens räkning sistlidne sommar inmutade Svanforsgruvorna öster om Skellefteälven (och endast cirka 1 mil ifrån stambanan vid Kusfors), inom vilka man kan vänta moderklyften till de block av rik svavelkis och zinkmalm, vilka sistlidne sommar påträffades i trakten av Svanselse; vidare atskilliga till kopparmalms- och svavelkisblock (funna dels under året, dels tidigare) knutna drag längre västerut. Slutligen finnas några elektriskt oundersökta luckor på ett par viktiga delar av Malänässträket, vilka det är behövt att utfylla, innan statens förberedande undersökningsarbeten på fältet nedläggas.

Av de längre bort belägna två inmutade malmanledningarna Björklandet (koppar- och zinkmalm) vid Kuorbevare i Mala socken och Vindelgranselse (kopparmalm) i Lycksele socken har endast den förstnämnda under året varit föremål för mindre arbeten. Efter magnetiska och elektriska mätningar blottades genom grävning och sprängning en ojämn kopparmalm, som dock visade sig icke vara den eftersökta moderklyften till den i Kuorbevare by genom ett stort block angivna zink-koppar-malmen, vilken sålunda ännu är oupptäckt.

Genom de inom Jörns och (sydöstligaste delen av) Arvidsjaurs socknar bedrivna malmgeologiska rekognosceringarna har flerstädes, särskilt inom trakten öster, nordost och norr om Glommersträsk, påvisats en svag malmmineralhalt hos vissa bergarter, ävensom på åtskilliga ställen omvandlingsbergarter, liknande dem som pläga uppträda i närheten av de västerbottniska sulfidmalmen. I Högrännan, nordost intill Glommersträsk, ha bymännen dessutom upptäckt en ännu ej fullständigt undersökt, på kopparkis rik kvartsgång, vilken dock efter allt att döma icke torde bilda någon mera avsevärd fyndighet. — De geologiska förhållandena angiva, att man inom dessa områden icke har att vänta några malmfyndigheter av samma betydelse som inom det västerbottniska malmbältet genom Norsjö, Mala och Lycksele socknar.

Ehuru sålunda undersökningarna av det västerbottniska sulfidmalmdist-

riktet även efter 1923 års arbeten befinna sig på ett preliminärt stadium, framträda dock vissa allmänna drag hos detta någorlunda tydligt.

Huvudfyndigheterna bliva, så långt nu kan bedömas:

1) *Malänäsfältet* (huvudsakligen koppar-, svavelkis- och något zinkmalm m. m.), 2) *Mensträskfältet* (huvudsakligen svavelkis men sannolikt också något koppar), 3) *Rackejaure* (huvudsakligen koppar- och arsenikmalm jämte guld och silver m. m. såsom biprodukt), 4) *Näsliden* (huvudsakligen svavelkis) samt slutligen 5) det längre väster ut i Lycksele socken belägna *Kristineberg-Vindelgranseleområdets* koppar- och svavelkisförekomster. — Möjlighet föreligger emellertid, att åtskilliga av de anledningar, som hittills ej hunnit undersökas, även kunna vara av betydelse, och naturligtvis jämväl att upptäcka nya för närvarande okända fält.

Med de resultat, som vunnits genom de sedan några år bedrivna arbetena inom detta distrikt, skulle Sveriges geologiska undersökning måhända kunna sägas hava löst sin huvuduppgift att orientera utreda, huruvida detta innehåller för landets näringsliv nyttiga mineralråmnen. Sedan det adaglagts, att här föreligger ett nytt malmdistrikt med ett flertal avsevärda fyndigheter samt indikationer på ännu okända sådana, skulle det kunna tyckas, att staten kunde överlata åt enskilda spekulanter att med stöd av inmutningsrätten fortsätta uppsökandet av ytterligare malmfyndigheter härstädes. Frånsett behövliga kompletteringsarbeten av rent geologisk art, skulle geologiska undersökningens arbeten hädanefter inom det ifrågavarande malmfältsområdet då kunna inskränkas till medverkan vid de undersökningsarbeten, som måste föregå eller utföras samtidigt med de kända huvudfyndigheternas tillredning för brytning, sedan förhållandena ordnats så, att en sådan kan planeras att börja.

De i det föregående omnämnda för kronans räkning tagna inmutningarna, som ännu ej hunnit undersökas, ehuru de möjligen hysa brytvärda malmer, anser sig dock undersökningen ej våga föreslå få förfalla utan en undersökning, vilken i så fall måste verkställas under innevarande år. Ifrågavarande inmutningar uppgå till ett antal av 61 stycken. I samband härmed böra enligt undersökningens mening även de undersökta luckorna i Malänäsfältet utfyllas. Förutom önskvärdheten att med rimlig fullständighet känna, vilka malmförekomster som finnas inom fältet, samt det otillfredsställande, som skulle ligga uti, att enskilda spekulanter i annat fall möjligen kunde göra malmfynd av värde i närheten av kronans fyndigheter eller på anledningar, som kronan inmutat men underlåtit att undersöka, komme det givetvis att försvara vidtagandet av behövliga anstalter för samtliga fyndigheternas utnyttjande, om dessa från början splittrades på flera olika händer.

Efter övervägande av alla de undersökningsresultat, som till dato framkommit, har undersökningen funnit, att för utförande av ovan angivna försvars- och undersökningsarbeten å kronans malmanledningar inom det nya malmdistriktet erfordras för budgetåret 1924—1925 ett belopp av 55,000 kronor enligt följande förslagsberäkning:

Djupborrningar och elektriska mätningar, förslagsvis	kronor 30,000: —
Jordschaktning, blockgrävning, blottning och bergsprängning, förslagsvis	» 12,000: —
Arvoden och reseomkostnader till en särskilt anställd geolog samt en ingenjör och arbetsledare, förslagsvis	» 11,500: —
Diverse (virke, verktyg och annan materiel, markskadepåläggningar, analyser m. m.), förslagsvis	» 1,500: —
Summa kronor 55,000: —.	

Da det för budgetåret 1923—1924 anvisade anslaget kommer att helt och hållet vara taget i anspråk för utförande av arbeten, som måst föregå dem, för vilka nyssnämnda medel äro avsedda att användas, behöver ovannämnda belopp få tagas i anspråk omedelbart efter 1 den juli 1924, därest det föreslagna arbetsprogrammet skall kunna genomföras.»

Kommerskollegium har i ett den 13 februari 1924 avgivet utlatande tillstyrkt bifall till framställningen.

Till stöd för sin den 13 februari 1924 dagtecknade framställning rörande ett anslag å 15,000 kronor för tillvaratagande av kronans under kommerskollegii förvaltning ställda gruvegendom uttalar sig kollegium — efter att bland annat hava erinrat, hurusom ämbetsverket redan under fjolåret i två särskilda skrivelser antytt eventuellt behov av ett dylikt anslag — på följande sätt:

*Framställning
från kommers-
kollegium.*

»Det behov av anslag för budgetåret 1924—1925, som kollegium i sina ovan omnämnda underdaniga skrivelser den 28 augusti och 3 oktober 1923 angivit sasom möjligen uppkommande, har alltså blivit aktuellt, sedan kollegium numera erhållit kännedom om kostnaderna för de undersöknings- och försvarsarbeten å kronan tillhöriga utmal, som under samrad med kollegium utförts av geologiska undersökningen och som även delvis lära böra bestridas av det för kollegium avsedda anslaget, vilket därigenom blir i huvudsak förbrukat.

För bevarandet av kronans gruvegendom måste anslag finnas tillgängligt, sasom till försvarsavgifter och försvarsarbeten samt andra kostnader, som medfölja delägarskap i gruva. Då dessa omkostnader i väsentlig grad influeras av enskilda inmutares och gruvägares åtgöranden, kunna de icke på förhand med tillräcklig noggrannhet beräknas, men anser kollegium, att de med dess förvaltningsuppgifter förbundna kostnaderna under instundande budgetar med iakttagande av sträng sparsamhet böra kunna begränsas så, att ett anslag av det i skrivelsen den 3 oktober 1923 angivna belopp, 15,000 kronor, skulle kunna vara tillräckligt.

Under åberopande av det ovan anförda och sina föregående skrivelser i ärendet får kollegium därför hemställa om vidtagande av åtgärd för beredande av ett extra reservationsanslag å femtontusen kronor å 1924—1925 års riksstat för med kollegii förvaltning av viss kronans gruvegendom förbundna utgifter för tillvaratagande av kronans gruvegendom.»

Sedan jag — i syfte att utröna huruvida icke det av chefen för Sveriges geologiska undersökning begärda anslagsbeloppet skulle kunna minskas — under hand anmodat honom att till mig inkomma med yttrande rörande möjligheterna för en begränsning av de i hans ovannämnda framställning avsedda arbeten, har han den 25 februari 1924 avgivit en promemoria i ämnet. Därvid har han, under uttalande att, om det begärda anslaget nedsattes, en kostnaderna motsvarande nytta icke skulle kunna uppnås, vidhållit sin hemställan, att anslaget måtte bestämmas till 55,000 kronor. Tillika har han meddelat, att, därest de 12 å det i Lycksele socken belägna Vindelgranseleområdet tagna inmutningarna ansåges böra förfalla, anslaget kunde nedsättas till 50,000 kronor.

*Chefens för
Sveriges geo-
logiska under-
sökning pro-
memoria den
25 februari
1924.*

Departements-
chefen.

Av den här förut lämnade redogörelsen för de undersöknings- och försvarsarbeten, som med användande av det utav 1923 års riksdag anvisade anslaget å 140,000 kronor utförts, framgår, att man ännu icke med säkerhet kan bilda sig någon uppfattning om det ekonomiska framtidsvärdet av ifrågavarande fyndigheter. Innan man förskaffat sig ytterligare kännedom om fyndigheternas brytvärdighet, synes man emellertid icke böra uppgiva det redan inledda undersökningsarbetet, som ju betingat ej obetydliga kostnader. Om arbetet nu avbrötes, skulle man riskera, att de gjorda inmutningarna förfölle och värdet av det nedlagda arbetet alltså gaves till spillo. Då de undersökningar, som erfordras för att ej inmutningarna skola förfalla, måste verkställas under år 1924, och då åtgärder för tillvaratagande i författningssenlig ordning jämväl av annan kronans gruvegendom måste vidtagas under samma år, lärer det vara ofrånkomligen nödvändigt, att nya medel ställas till förfogande för nästkommande budgetår. Ehuru anslag för ändamålet icke kunnat beräknas vid budgetförslagets uppgörande, anser jag mig sålunda böra föreslå, att erforderligt anslagsäskande göres hos riksdagen.

I det av chefen för Sveriges geologiska undersökning begärda anslagsbeloppet finner jag, på de av honom i förberörda promemoria anförda skäl, någon nedsättning icke tillräddig. Ej heller mot det av kommerskollegium begärda anslagets storlek har jag någon erinran att göra.

I detta sammanhang tillåter jag mig bringa i erinran, att genom Kungl. Maj:ts beslut den 17 maj 1923 en fastare ordning i avseende å förvaltningen av kronans gruvegendom numera åvägabragts. Enligt sagda beslut har förvaltningen av berörda egendom generellt anförtrotts åt kommerskollegium, dock att härifrån gjorts vissa undantag, bland annat det, att de inmutningar, som av Sveriges geologiska undersökning för kronans räkning verkställts eller komme att verkställas, skulle intill utmålsläggningen förvaltas av geologiska undersökningen. Då alltså de skäl, som på sin tid föranledde sammanförandet av de av geologiska undersökningen och kommerskollegium begärda medlen i ett gemensamt anslag, icke längre föreligga, finner jag mig böra förorda, att de belopp, vilka för här förut berörda ändamål nu må komma att beviljas, särskiljas i två olika anslag.

Vad beträffar sättet för täckandet av de ifrågasatta anslagsbeloppen torde chefen för finansdepartementet längre fram under riksdagens lopp få taga under övervägande, huruvida någon särskild åtgärd i sådant avseende erfordras.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att å riksstaten för budgetåret 1924—1925 under tionde huvudtiteln anvisa
dels för verkställande av undersöknings- och försvarsarbeten å områden,
som genom Sveriges geologiska undersöknings försorg äro eller kunna varda
för kronans räkning inmutade, ett extra reservationsanslag av kronor 55,000,

dels ock för tillvaratagande i övrigt av kronans gruvegendom ett extra
reservationsanslag av kronor 15,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall och förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

J. H. Göransson.